

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369866608/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Damer, men fornuftigt opdragne: de gaar aldrig over Grænsen, de véd præcist hvor Morskaben ender og Uhyggeligheden begynder.

Den ene af de unge Fruer har taget Tage til Bords, fordi han er en morsom Fyr, med hvem man kan tilbringe tre Middagstimer paa en behagelig Maade. Hun koketterer stærkt med ham, idet hun i sin vandblaa Silkekjole bøjer sit smukke fyldige Legeme imod ham; men han véd godt, at hun ingenting vil ham. Nej kunde han valgt, vilde han taget Fru Hilding til Bords, og han fortænker ikke den unge Gaul i, at han er slaaet ned paa dette dejlige Kvindemenneske, som gør alle Mandfolk gale og nogle, siger man, lykkelige. Blot hendes Dragt er som ingen anden Dames stilfuld og forvirrende.

Hun er klædt i blegrodt Atlask, saa blegt som kødfarvet Trikot, der sidder stramt omkring hende med en enkelt glat Brede paa Skørtets Forside, medens alt Stoffet iøvrigt er trukket bagtil i en uhyre Sløjfe og et alenlangt Slæb. Saa stramt sidder Kjolen fortil, at man ser hendes Ben bevæge sig under Silketæppet, næsten Benenes Form. Kjolen er ikke ligefrem nedringet, men gaar sammen i Halsen og aabner sig kun lige

foran Brystet i et trekantet Udsnit, som Korsettet tvinger hendes Barm op imod. Som en Buket præsenterer hendes Bryst sig i denne Himmeldør, der fører ind til Paradiset; Kjolen har aldeles ingen Ærmer, og de nøgne Arme funkler i den stærke Belysning. Men Dragtens Originalitet bestaar i den skønne Dames Overkjole: over det glatte Atlask drager sig nemlig ligesom et Fiskernet af graat Silke, igennem hvis Masker man skimter det blegrode Legeme.

Hun er som Kraka nøgen og dog paaklædt.

Dette Fiskernet gør den unge Gaul aldeles tosset, og man kan se paa ham, at han betror Fru Hilding sin Sindstilstand. Hun svarer ikke, ler kun med sin dybe Latter. I det Hele siger den smukke Fru Hilding ikke meget, men hun hører udmærket med et lille rosenrødt Øre, i hvilket der funkler en stor Diamant.

Tage ønsker bestandigt, han var Fru Hildings Kavalier, for man kan aldrig vide! Naar hendes Kaprice falder paa en Mand, saa er hun saa vildt bestemt i sit Ønske, som om der ikke gaves andre Mennesker i Verden. Hun hører til Kjøbenhavns allerbedste Selskab og lever i